

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoR/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518204366
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1518204366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členiek senátu JUDr. Ivany Nevidánskej a Mgr. Jany Brádzikovej, v právnej veci žalobcu: L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpený: Marják, Ferenci & Partners s.r.o., so sídlom Tajovského 17, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 164 988, proti žalovanému: CRN2 s. r. o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 413, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/31/2018-189 zo dňa 05.10.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/31/2018-189 zo dňa 05.10.2022 potvrdzuje.

Žalobcovi voči žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava V (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo aj ako „súd“) č. k. 29Cr/31/2018-189 zo dňa 05.10.2022 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“ alebo aj ako „napadnuté rozhodnutie“) v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu: L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXXX/XX, XXX XX Y. (ďalej len ako „žalobca“) proti žalovanému: CRN2 s. r. o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 413 (ďalej len ako „žalovaný“) o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu tak, že ad hoc rozhodca rozhodcovského súdu K.. Y. U., so sídlom L. XXX, Q. nemá právomoc rozhodovať spor žalovaného proti žalobcovi vedený pod sp. zn. RD/90/2018 a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zákonných ustanovení § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), § 21 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“), § 135a ods. 1 a ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ako „Obchodný zákonník“) a § 255 ods.1, § 262 ods.1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“).

3. V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou žalovaného, že žalobca nepodal žalobu na súd v zákonnej lehote a konštatoval, že zo súdneho spisu vyplýva, že rozhodcovský súd vydal dňa 31.05.2018 uznesenie sp. zn. RD/90/2018 (ďalej aj ako „rozhodcovské uznesenie“) a ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 06.06.2018, pričom žalobca podal žalobu na tunajší

súd elektronicky dňa 06.07.2018. Na základe uvedeného, súd dospel k záveru, že žalobca podal žalobu včas v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 21 ods. 4 ZoRK.

Súd prvej inštancie zhrnul priebeh rozhodcovského konania v spore vedenom pod sp. zn. RD/90/2018 žalobcu: CRN2 s. r. o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 413 proti žalovanému: L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R. XXXX/XX, XXX XX Y. o zaplatenie náhrady škody v sume vo výške 43 4796, 75 eura podľa § 135a ObZ a uviedol, že dňa 01.05.2018 bola v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018 (ďalej len ako „rozhodcovské konanie“) doručená žalobcovi v postavení žalovaného, žaloba a listiny spolu s rozhodcovským uznesením, oznámenie o začatí rozhodcovského konania pred STÁLÝM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM pri IUDEX, so sídlom Pavla Mudroňa 43, 036 01 Martin, P.O.BOX 175 (ďalej aj ako „STÁLY ROZHODCOVSKÝ SÚD pri IUDEX alebo aj ako „rozhodcovský súd“) a oznámenie o prijatí funkcie rozhodcu Ing. Y. U. v tejto veci. Žalobca v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaného, namietal v žalobnej odpovedi právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Y. U. z rovnakých dôvodov, ako podal žalobu na súd v tejto veci. Dňa 31.05.2018 vydal rozhodcovský súd rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/90/2018, ktorým rozhodol, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U., má právomoc vo veci rozhodnúť a bude pokračovať v rozhodcovskom konaní RD/90/2018 ďalším dokazovaním. Uvedené rozhodcovské uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 06.06.2018. Rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. vydal vo veci samej dňa 26.06.2018 rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/90/2018.

Žalobca v žalobe uviedol, že prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu pri prvom úkone namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu a ktorý rozhodol uznesením tak, že ustanovený ad hoc rozhodca Ing. Y. U. má právomoc v tejto veci rozhodnúť a bude pokračovať v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018 ďalším dokazovaním. Predmetné rozhodcovské uznesenie mu bolo doručené dňa 06.06.2018. Dňa 28.08.2018 mu bol vo veci samej doručený rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/90/2018 zo dňa 26.06.2018. Poukázal na to, že žalovaný svoj nárok na náhradu škody vyvodzoval od Rámcovej zmluvy 2015 000042 KE o uzatváraní budúcich kúpnych zmlúv a zmlúv o podnikateľskom nájme hnuteľných vecí zo dňa 23.04.2015 (ďalej len ako „Rámcová zmluva“) uzatvorenej medzi spoločnosťou winLand s. r. o. (neskôr CIRCINUS s. r. o.), naposledy so sídlom Hviezdoslavova 7, 071 01 Michalovce, IČO: 31 724 248 (ďalej len ako „winLand s. r. o.“) a v ktorej bol konateľom a spoločnosťou TEBAU, spol. s r. o. so sídlom Bojnická 18/C, 831 04 Bratislava, IČO: 31 371 337 (ďalej len ako „TEBAU spol. s r. o.“). Uviedol, že Rámcová zmluva bola podpísaná konateľmi oboch zmluvných strán, ktorých konanie bolo konaním priamo samotnej právnickej osoby a žiadnych ďalších subjektov sa netýkala a že bola uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2015 s tým, že v jej čl. III v bode 3 bola zakomponovaná rozhodcovská doložka podľa ktorej tam definované spory medzi zmluvnými stranami, mal rozhodovať v rozhodcovskom konaní výlučne STÁLY ROZHODCOVSKÝ SÚD pri IUDEX. Zároveň sa v Rámcovej zmluve v čl. II. bode 1 nachádzal odkaz na Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti TEBAU spol. s r. o. (ďalej aj ako „Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti TEBAU spol. s r. o.“) a ktoré v bode 12. (ohľadne dodania tovarov) a v písm. H, bode 1.2 (ohľadom prenájmu hnuteľných vecí), obsahovali rozhodcovskú doložku. Zdôraznil, že medzičasom došlo k ukončeniu Rámcovej zmluvy a to uplynutím času k 31.12.2015 a uzatvoreniu dohody o uznaní a úhrade záväzku medzi spoločnosťami TEBAU, spol. s r. o., ako veriteľom a winLand s. r. o. ako dlžníkom na sumu 38 721,94 eura zo dňa 01.03.2017 a to bez dojednania rozhodcovskej doložky. Spoločnosť winLand, s. r. o. zanikla v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Holus s.r.o., naposledy so sídlom Alžbetina 665/30, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 48 079 669 (ďalej len ako „Holus s. r. o.“) a to ku dňu 07.02.2018, čím sa spoločnosť Holus s.r.o. stala jediným univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti winLand s. r. o. Ďalej žalobca argumentoval, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca K.. Y. U. vydal vo veci sp. zn. RD/43/2018 zo dňa 13.03.2018 rozhodcovský rozsudok v prospech spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. proti spoločnosti Holus s. r. o. na zaplatenie sumy vo výške 38 721,97 eura. Medzi spoločnosťou TEBAU, spol. s r. o. a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.04.2018, predmetom ktorej bola pohľadávka judikovaná voči spoločnosti Holus s. r. o. Mal za to, že žalovaný v čase podania žaloby evidoval pohľadávku len voči spoločnosti Holus s. r. o., s ktorou nebol v žiadnom právnom ani faktickom vzťahu a ani nie je jej konateľom. Žalobca zastával názor, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená len medzi dvoma spoločnosťami a to bez dodatočného prejavu vôle tretej strany - jej konateľa a že nepokrýva nároky z nesúvisiacich právnych vzťahov, ako je vzťah medzi spoločnosťou s ručením obmedzeným a jej štatutárnym orgánom a zdôraznil, že nikdy žiadnu rozhodcovskú zmluvu v konaní sp. zn. RD/43/2018 neakceptoval. Žalobca taktiež odmietol tvrdenie žalovaného, že sa jedná o tzv. inú zmenu v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva podľa § 3 ods. 2 ZoRK, keďže v skutočnosti nejde o žiadnu zmenu v osobe dlžníka,

ale vo svojej podstate o úplne odlišný a samostatný hmotnoprávny nárok voči tretej osobe stojacej mimo subjektov rozhodcovskej doložky. Na základe uvedeného žalobca mal za to, že v spore pred rozhodcovským súdom nebol pasívne vecne legitimovaný. Žalobca dôvodil, že žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU spol. s r. o. platných a účinných od 01.12.2017, ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku v novom znení, pričom tieto sa však nemôžu na daný právny vzťah uplatniť, nakoľko boli prijaté takmer až dva roky po zániku právneho vzťahu medzi spoločnosťami TEBAU spol. s r. o. a winLand s. r. o. v ktorej bol žalobca konateľom a preto spoločnosť winLand s. r. o. už nemohla byť týmito všeobecnými obchodnými podmienkami (účinnými od 01.12.2017), zmluvne viazaná, takže nebola ani zmluvnou stranou novej rozhodcovskej doložky v nich obsiahnutej, ktorá sama o sebe má kvalitu samostatnej zmluvy a z toho dôvodu ňou nemôže byť viazaný ani žalobca. Uviedol, že žalovaný sa v rozhodcovskom konaní snažil uplatniť voči nemu ako konateľovi spoločnosti winLand s.r.o. nárok na náhradu škody a teda sa jedná o derivatívnu žalobu podľa § 135a zákona ObZ. Ďalej poukázal na nemožnosť uzavrieť dohodu o urovnaní medzi spoločnosťou winLand s.r.o. a ním ako jej niekdajším konateľom, pričom práve možnosť uzavrieť dohodu o urovnaní je jedna z podmienok, za splnenia ktorých možno spor rozhodovať v rozhodcovskom konaní. Z uvedených dôvodov mal za to, že spor riešený v rozhodcovskom konaní je nearbitrabilný. Záverom žalobca poukázal na to, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rámcovej zmluve má prednosť pred uvedenou doložkou vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU spol. s r.o. účinných od 01.12.2017 a zastával názor, že vzhľadom na skutočnosť, že po legislatívnych zmenách rozhodcovský súd už nemohol rozhodovať akékoľvek spory na základe rozhodcovskej doložky v Rámcovej zmluve a teda, zmluvné strany už nie sú touto rozhodcovskou doložkou viazané.

Dňa 17.04.2019 žalovaný doručil súdu prvej inštancie vyjadrenie k žalobe, v ktorom namietal, že žalobca nepodal žalobu včas, nakoľko rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/90/2018 zo dňa 31.05.2018 prevzal dňa 06.06.2018 a ako vyplýva z podacej pečiatky na žalobe, túto podal dňa 09.07.2018. Žalovaný mal za to, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. mal nepochybnú právomoc rozhodovať v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018, pričom pri odôvodnení svojho tvrdenia odkázal na odôvodnenie rozhodcovského uznesenia o právomoci sp. zn. RD/90/2018 zo dňa 31.05.2018 a mal za to, že právomoc rozhodcovského súdu je už vecou rozhodnutou res iudicata a bola ustálená rozsudkom RD/43/2018 zo dňa 13.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.03.2018. Argumentoval, že predmetom rozhodcovského konania už zostala len skutočnosť, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou v súvislosti so vznikom neodbytnej pohľadávky spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. Uviedol, že sa jedná o sekundárny nárok veriteľa v zmysle § 135a ods. 5 ObZ. Zastával názor, že rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným vznikla podľa § 3 ods. 2 ZoRK ako iná zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. V obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU, spol. s r. o., ktoré boli súčasťou rozhodcovského konania RD/43/2018 je priamo uvedené v rozhodcovskej doložke, že táto platí aj na vznik iného právneho stavu, vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa ObZ. Tieto obchodné podmienky boli medzi stranami uzatvorené v čase podpísania dohody a odsúhlasenia zostatkov. V Dohode o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017 je v pečiatke spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. uvedená inkorporácia odkazom na obchodné podmienky na O. <., čím došlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy podľa § 4 ods. 4 ZoRK. Zdôraznil, že táto rozhodcovská zmluva potom plne zaväzuje aj žalobcu ako bývalého konateľa spoločnosti winLand s. r. o. a nie je potrebné, aby ako fyzická osoba k takejto rozhodcovskej doložke pristúpil. Ďalej žalovaný dôvodil, že arbitrabilita rozhodcovského súdu a rozhodcu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018 je nepochybná a že rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným vznikla podľa čl. H ods. 1.2 Obchodných podmienok spoločnosti TEBAU, spol. s r. o., ktoré boli súčasťou Dohody o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017 podľa § 4 ods. 4 a § 3 ods. 2 ZoRK ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. Tieto obchodné podmienky sú uvedené inkorporáciou na odkaz v pečiatke na každom dokumente, ktoré boli súčasťou obchodného vzťahu. Zastával názor, že právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu K.. Y. U. už bola rozhodnutá v predchádzajúcom rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018 medzi spoločnosťou TEBAU spol. s r. o. ako žalobcom a spoločnosťou Holus s. r. o. ako žalovaným, pričom toto konanie bolo skončené vydaním rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/43/2018 zo dňa 13.03.2018, právoplatného dňa 19.03.2018. Zároveň žalovaný poukázal na to, že žalovaná spoločnosť Holus s. r. o. nevzniesla v predmetnom rozhodcovskom konaní námietku právomoci rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Y. U., nenapadla rozhodcovský rozsudok žalobou na jeho zrušenie, a preto považoval existenciu rozhodcovskej zmluvy za res iudicata podľa § 35 ZoRK a že táto platí podľa § 3 ods. 2 ZoRK aj na uplatňovanie náhrady škody podľa § 135a ObZ voči bývalému konateľovi spoločnosti dlžníka - žalobcovi.

Uviedol, že v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018 už bolo predmetom dokazovania iba to, či bývalý konateľ ako štatutár spoločnosti winLand s.r.o. konal, alebo nekonal s odbornou starostlivosťou a či spôsobil alebo nespôsobil svojim konaním svojmu veriteľovi škodu.

Dňa 22.08.2019 doručil žalobca súdu prvej inštancie vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného a zotrval na svojich tvrdeniach v žalobe. Uviedol, že žalobu podal včas v zákonnej 30-dňovej lehote, nakoľko rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/90/2018 zo dňa 31.05.2018 mu bolo doručené dňa 06.06.2018 a žalobu podal do elektronickej schránky súdu dňa 06.07.2018, čo preukazuje elektronická doručka. K argumentom žalovaného, že otázka právomoci rozhodcovského súdu v konaní sp. zn. RD/90/2018 už bola vecou rozhodnutou v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018, a teda už nemohla byť predmetom prieskumu, žalobca uviedol, že prekážka rozsúdenej veci - res iudicata - vyžaduje totožnosť osôb - účastníkov rozhodcovského konania a uplatňovaného nároku, ktorá v tomto prípade nebola daná, nakoľko nebol účastníkom predchádzajúceho rozhodcovského konania a ani sa nestal právnym nástupníkom spoločnosti winLand s. r. o. Z tohto dôvodu bol rozhodcovský súd podľa žalobcu povinný skúmať svoju právomoc na základe vznesenej námietky. Ďalej zdôraznil, že nárok spoločnosti na náhradu škody voči konateľovi predstavuje samostatný právny vzťah subjektov odlišných od osoby veriteľa a že na osobu konateľa, sa nevzťahuje žiadna rozhodcovská doložka či zmluva uzatvorená medzi veriteľom a spoločnosťou. Navyše mal za to, že nie je možné platne uzavrieť rozhodcovskú zmluvu pred vznikom škody, keďže zodpovednosť konateľov nie je možné vylúčiť, či obmedziť a uzavrieť dohody o urovaní medzi spoločnosťou a jej konateľom je možné až po vzniku škody a len za splnenia podmienok ustanovených v § 135a ods. 4 ObZ.

Dňa 30.10.2019 doručil žalovaný súdu prvej inštancie vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalobcu považuje v celom rozsahu za nesprávne a pridržiaval sa svojich všetkých písomných vyjadrení v konaní.

Súd prvej inštancie vo veci vytýčil pojednávanie na deň 05.10.2022, na ktorom žalobca uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe a žalovaný sa pridržiaval svojich vyjadrení.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie opísal zistený skutkový stav a to, že žalobca bol v čase vzniku pohľadávky konateľom spoločnosti winLand s. r. o., ktorá zanikla zlúčením so spoločnosťou Holus s. r. o., v ktorej už žalovaný nefiguroval ako konateľ. Spoločnosť winLand s. r. o. uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou TEBAU spol. s r. o. dňa 23.04.2018 Rámcovú zmluvu, ktorá v čl. III v bode 3 obsahovala rozhodcovskú doložku. Rovnako obsahovali rozhodcovskú doložku aj Všeobecné obchodné podmienky pre dodanie tovarov spoločnosťou TEBAU, spol. s r. o. a na ktoré odkazovala Rámcová zmluva a to v bode 12. a v časti H bode 1.2. Podľa vyššie uvedených rozhodcovských doložiek mal prípadné spory medzi zmluvnými stranami riešiť STÁLÝ ROZHODCOVSKÝ SÚD pri IUDEX, ktorý však po zmene právnej úpravy obsiahnutej v ZoRK prestal vykonávať svoju činnosť. Dňa 01.03.2017 bola uzatvorená dohoda o uznaní a úhrade záväzku medzi spoločnosťami TEBAU spol. s r. o. a winLand s. r. o. na sumu vo výške 38 721,94 eura. Spoločnosť winLand s. r. o. zanikla ku dňu 07.02.2018 zlúčením so spoločnosťou Holus s. r. o. V rozhodcovskom konaní vedenom na rozhodcovskom súde pred ad hoc rozhodcom Ing. Y. U. pod sp. zn. RD/43/2018 sa konalo o žalobe spoločnosti TEBAU spol. s r. o. proti spoločnosti Holus s. r. o. Predmetom tohto rozhodcovského konania bolo zaplatenie pohľadávky vo výške 38 721,94 eura dňa 13.03.2018 bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/43/2018, ktorý nadobudol dňa 19.03.2018 právoplatnosť. Spoločnosť Holus s. r. o. v uvedenom rozhodcovskom konaní nenamietala právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť predmetný spor a ani nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/43/2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.04.2018 postúpila spoločnosť TEBAU, spol. s r. o. pohľadávku vo výške 38 721,94 eura judikovanú rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RD/43/2018 vydaným rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Y. U. dňa 13.03.2018 na žalovaného.

Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami tzn., že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve a musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila. Odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

K tvrdeniu žalobcu, že právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Y. U. nebola daná, nakoľko on ako fyzická osoba so žalovaným nikdy žiadnu rozhodcovskú doložku resp. rozhodcovskú zmluvu neuzatvoril a že pri uzatváraní Rámcovej zmluvy vystupoval žalobca len ako konateľ obchodnej spoločnosti winLand s. r. o., súd prvej inštancie uviedol, že rozhodcovská zmluva, od ktorej rozhodca odvodil svoju právomoc prejednať a rozhodnúť spor medzi žalobcom a žalovaným, bola uzatvorená medzi spoločnosťou winLand s. r. o., ktorej bol žalobca v tom čase konateľom a spoločnosťou TEBAU spol. s r.o. Žalobca ako fyzická osoba konajúca vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť nijakým spôsobom nebol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, nakoľko v zmluvnom vzťahu medzi spoločnosťami TEBAU spol. s r. o. a winLand s. r. o. vystupoval ako konateľ spoločnosti winLand s. r. o., ktorú úkony žalobcu ako jej konateľa zaväzovali. Žalobca nie je právnym nástupcom spoločnosti winLand s. r. o., ktorá bola účastníkom právneho vzťahu so spoločnosťou TEBAU spol. s r. o., a preto sa na neho nemôže vzťahovať rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rámcovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU spol. s r. o., na ktoré Rámcová zmluva odkazovala.

K obrane žalovaného, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. už nebol povinný sa zaoberať právomocou, nakoľko o nej už bolo rozhodnuté v rozhodcovskom konaní vedenom pod sp. zn. RD/43/2018 a z tohto dôvodu sa v danej veci uplatňuje prekážka rozsúdenej veci, ako aj, že rozhodcovský súd mal právomoc rozhodovať spor aj proti žalobcovi ako konateľovi spoločnosti winLand s. r. o. odvodzoval od ustanovenia § 3 ods. 2 ZoRK, súd prvej inštancie uviedol, že táto jeho obrana neobstojí, pretože predmetné citované ustanovenie § 3 ods. 2 ZoRK ustanovuje záväznosť rozhodcovskej zmluvy pre právnych nástupcov pôvodnej zmluvnej strany, a to najmä v prípadoch univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. Zastával názor, že v danom prípade bolo preukázané, že žalovaný v rozhodcovskom konaní žaloval žalobcu titulom náhrady škody podľa § 135a ObZ, nakoľko nepostupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou. Dôvodil, že zodpovednostný vzťah konateľa voči spoločnosti, v ktorej je daná osoba konateľom, nemožno považovať za inú zmenu v osobe dlžníka, tak ako to má na mysli § 3 ods. 2 ZoRK. Spornou zostala len otázka, či žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou.

Súd prvej inštancie uviedol, že podľa teórie procesného práva je prekážka právoplatne rozhodnutej veci vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb a totožnosťou predmetu konania. V danom prípade bolo v konaní preukázané, že rozhodcovské konanie sp. zn. RD/90/2018 sa viedlo medzi žalobcom a žalovaným a predmetom tohto rozhodcovského konania bola náhrada škody podľa § 135a ObZ. V rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018 vystupovali ako žalobca a žalovaný ako iné subjekty a predmetom bolo zaplatenie peňažnej sumy z iného titulu. Súd prvej inštancie nezistil totožnosť subjektov a ani predmetu konania v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018 a sp. zn. RD/90/2018, keďže žalobca nebol účastníkom predchádzajúceho rozhodcovského konania sp. zn. RD/43/2018 a ani sa nestal právnym nástupcom spoločnosti winLand s.r.o., a z tohto dôvodu mal za to, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U., bol povinný skúmať svoju právomoc na základe žalobcom vnesenej námietky.

K skutočnosti, že žalovaný v priebehu konania poukazyval na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade sa nejednalo o formálne pramene práva ani o ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít publikované v zbierke rozhodnutí a stanovísk.

Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a za použitia citovaných ustanovení ZoRK dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, nakoľko žalobca so žalovaným ani s jeho právnym predchodcom nikdy neuzatvoril rozhodcovskú zmluvu a na daný prípad nemožno aplikovať § 3 ods. 2 ZoRK, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu a namietal, že napadnutý rozsudok je nesprávny jeho odôvodnenie za svojvoľné, nakoľko podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Mal za to, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. mal nespornú a jednoznačne preukázanú právomoc konať a rozhodovať v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018.

Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nerešpektoval ZoRK a súdnu prax v obdobných veciach a teda nerešpektoval zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, nakoľko jeho rozhodnutie je v rozpore s názormi právnych autorít (najmä Okresného súdu Bratislava V, Krajského súdu v Bratislave a Ústavného súdu Slovenskej republiky) a teda svojvoľne neakceptoval ustálenú rozhodovaciu činnosť všetkých štyroch senátov Ústavného súdu Slovenskej republiky definovanú v jeho

(hlavne zjednocujúcom) náleze sp. zn. IV. ÚS 22/2020-67 zo dňa 13.05.2020, v náleze sp. zn. III. ÚS 148/2020 zo dňa 09.03.2021, náleze sp. zn. II. ÚS 300/2018-54 zo dňa 05.09.2018, náleze sp. zn. I. ÚS 265/2020- 59 zo dňa 15.12.2020, náleze sp. zn. II. ÚS 298/2020-49 zo dňa 05.11.2020, náleze sp. zn. IV. ÚS 282/2020-74 zo dňa 10.11.2020, náleze sp. zn. IV. ÚS 139/2021-81 zo dňa 13.07.2021 a náleze sp. zn. II. ÚS 43/2022-95 zo dňa 24.05.2022, čím došlo k porušeniu jeho základného ústavného práva na spravodlivé súdne konanie.

Žalovaný namietal, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko súd prvej inštancie nemal k dispozícii rozhodcovský spis sp. zn. RD/90/2018, keďže si ho od rozhodcovského súdu nevyžiadal.

Žalovaný namietal, že výrok napadnutého rozsudku odporuje samotnému textu rozhodcovskej doložky a ostatných dôkazov. Mal za to, že žalobca, ako konateľ spoločnosti dlžníka winLand s. r. o. osobne pristúpil k rozhodcovskej doložke, ktorá mala rozsah a dávala právomoc rozhodcovskému súdu tiež na situáciu uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Mal za to, že ako štatutár spoločnosti dlžníka osobne uzatvoril takúto rozhodcovskú doložku plne v súlade s § 4 ods. 4 ZoKR s tým, že podpísal každú stranu dohody o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017 a súčasne pristúpil k Obchodným podmienkam spoločnosti TEBAU, spol. s r. o., v ktorých bola uvedená rozhodcovská doložka a v nich ako jeden zo spôsobov kreovania rozhodcovského súdu bol uvedený aj ad hoc rozhodca Ing. Y. U.. Dôvodil, že žalobca osobne pristúpil k rozhodcovskej doložke a osobne dňa 01.03.2017 súhlasil, že táto platí aj na neho ako na konateľa spoločnosti winLand s.r.o. v rozsahu aplikácie § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Uviedol, že súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou nevysporiadal. Zastával názor, že právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Y. U. vznikla aj procesne podľa § 3 ods. 2 ZoKR ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý platí rozhodcovská zmluva a to v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Ústavného súdu Slovenskej republiky, Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave.

Poukázal na to, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. najskôr konal a rozhodoval v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018, v ktorom na strane žalovaného vystupovala spoločnosť dlžníka Holus s. r. o. (právny nástupca spoločnosti winLand s. r. o.), pričom táto spoločnosť dlžníka nepodala v rozhodcovskom konaní námietku právomoci rozhodcovského súdu ani námietku existencie rozhodcovskej zmluvy. Existencia rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou pôvodného veriteľa TEBAU, spol. s r. o. a spoločnosťou pôvodného dlžníka winLand s. r. o. už je podľa § 35 ZoKR vec rozhodnutá res iudicata a takýmto právnym stavom bol povinný riadiť sa aj súd prvej inštancie pri posudzovaní existencie pôvodnej rozhodcovskej doložky, ktorá zaväzovala aj žalobcu v rozsahu aplikácie § 135a ods. 5 ObZ. Uviedol, že súd prvej inštancie túto skutočnosť nesprávne posúdil.

Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vôbec logicky nezdôvodnil.

Žalovaný namietal, že napadnutý rozsudok je vadný už vo svojej forme, nakoľko súd v konaní vyvolanom ustanovením § 21 ods. 4 ZoKR rozhoduje uznesením a nie rozsudkom. Ide o vadu konania, na ktorú bol súd prvej inštancie v minulosti upozorňovaný aj Krajským súdom v Bratislave napr. v uznesení sp. zn. 4CoSr/1/2017-274 zo dňa 22.03.2019.

Žalovaný dôvodil, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. bol priamo uvedený v rozhodcovskej doložke v Obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. (pôvodného veriteľa pohľadávky), ku ktorým osobne pristúpil žalobca, ako konateľ spoločnosti dlžníka winLand s.r.o. a to podpísaním dohody o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017. Obchodné podmienky boli neoddeliteľnou súčasťou tejto dohody. Rozhodcovská doložka jasne a zrozumiteľne uvádzala, že platí aj „na vznik iného právneho stavu, vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka“ a takéto spory budú predložené (okrem iných spôsobov kreovania rozhodcovského súdu) aj ad hoc rozhodcovi Ing. Y. U.. Ad hoc rozhodcu Ing. Y. U. si žalobca osobne vybral, keď podpísal dohodu o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nechal do úvahy skutočný prejav vôle žalobcu pri uzatváraní zmluvy, ktorej obsahom bola aj rozhodcovská doložka.

Žalovaný argumentoval, že právny predchodca pohľadávky (nárokov) žalovaného bola spoločnosť TEBAU, spol. s r. o., ktorá uzatvorila dňa 01.03.2017 dohodu o uznaní a úhrade záväzku so spoločnosťou winLand s. r. o., za ktorú konal ako štatutárny zástupca (konateľ) L. Q., pričom podpísal každú stranu uvedenej dohody. Je nesporné a nevyvrátiteľné, že základnú zmluvu dohodu o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017 osobne dojednal, odsúhlasil a podpísal žalobca, ako konateľ spoločnosti winLand s. r. o. Uviedol, že veriteľ t. j. spoločnosť TEBAU, spol. s r. o. doplnila uvedenú dohodu o odkaz na svoje Obchodné podmienky uvedené na jej webovom sídle O., čím sa stali riadnou súčasťou zmluvy. Argumentoval, že je nesporné, že žalobca ako konateľ spoločnosti winLand s. r. o. pristúpil k Obchodným podmienkam spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. a ktoré sa podľa vôle strán stali súčasťou dohody o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017. Poukázal na to, že spoločnosť winLand

s.r.o. resp. žalovaný ako jej konateľ L. (a jediný spoločník) ale svoj záväzok vyplývajúci z dohody o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017 nesplnil. Uviedol, že veriteľ spoločnosť TEBAU, spol. s r. o. si svoje nároky uplatnila v prvom rade voči spoločnosti winLand s. r. o. resp. už voči jej právnomu nástupcovi spoločnosti Holus s. r. o. a to podaním na dohodnutý rozhodcovský súd ad hoc rozhodcu Ing. Y. U.. Toto rozhodcovské konanie skončilo vydaním rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/43/2018 zo dňa 13.03.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 19.03.2018. Žalovaný v tomto rozhodcovskom konaní (spoločnosť Holus s.r.o.) nevzniesol žiadnu námietku, ani námietku neexistencie rozhodcovskej zmluvy, alebo námietku právomoci rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Y. U.. Žalovaný zdôraznil, že rozhodcovský rozsudok je podľa § 35 ZoKR rovnocenný rozsudku všeobecného súdu a takéto rozhodnutie sa považuje procesne za rozhodnutie res iudicata.

Žalovaný uviedol, že priznaná pohľadávka bola ale od spoločnosti Holus s. r. o. nevyožiteľná pre jej absolútnu nemajetnosť. Preto vzhľadom na rozsah dohodnutej rozhodcovskej doložky, ktorá platila aj na „situácie vrátane uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka“, podal oprávnený veriteľ (už postupník pohľadávky) t. j. spoločnosť CRN2 s. r. o. žalobu na dohodnutý rozhodcovský súd ad hoc rozhodcovi Ing. Y. U. o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Mal za to, že konal iba v súlade so zmluvným dojednaním v obsahu Obchodných podmienok pôvodného veriteľa spoločnosti TEBAU, spol. s r. o., nakoľko tam obsiahnutá rozhodcovská doložka priamo pokrývala aj rozsah právomoci rozhodcovského súdu pre konanie podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietla, alebo aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň, aby mu priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca vo vyjadrení zo dňa 19.06.2023 a uviedol, že všetky tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní je potrebné odmietnuť ako zmätočné, zavádzajúce, krajne tendenčné a bez právneho základu.

Žalobca poukázal na to, že žalovaný opakovane a na viacerých miestach (a to už od momentu začatia samotného rozhodcovského konania) zamieňa právne inštitúty resp. konštruje nové, ktoré nemajú žiadnu oporu v právnom poriadku.

Zhrnul svoje argumenty a uviedol, že sa v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaného od momentu jeho začatia aktívne bránil a uplatnil riadne a včas všetky prípustné námietky, osobitne námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky), a súčasne vzniesol námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (doložky) zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, tzn. za žiadnych okolností nemohlo dôjsť ku konkludentnému založeniu právomoci rozhodcovského súdu podľa ustanovenia § 4 ods. 7 ZoRK. Dôvodil, že ako žalovaný v rozhodcovskom konaní po rozhodnutí o jeho námietke nedostatku právomoci podal v zákonom stanovenej lehote návrh na prieskum rozhodcovského uznesenia o námietke nedostatku právomoci. Ďalej uviedol, že po vydaní rozhodcovského rozsudku podal riadne a včas žalobu na jeho zrušenie.

Zdôraznil, že v rozhodcovskom konaní boli porušené viaceré právne predpisy a rozhodcovský rozsudok vykazuje známky extrémneho rozporu s právnymi predpismi, čo v prípade exekučného konania bude mať naňho likvidačný dopad. Vyjadril sa k otázke res iudicata vo vzťahu k právomoci rozhodcovského súdu s tým, že prekážka rozsúdenej veci - res iudicata vyžaduje totožnosť osôb - účastníkov rozhodcovského konania a uplatňovaného nároku, ktorá v konštrukcii prezentovanej žalovaným nie je daná, nakoľko nebol účastníkom predchádzajúceho rozhodcovského konania a ani sa vo vzťahu k žalovaným uplatňovanej pohľadávke v rozhodcovskom konaní nestal žiadnym právnym nástupcom spoločnosti winLand s. r. o. a jedná sa o rôznosť hmotnoprávných nárokov, ktoré nie je možné v žiadnom prípade stotožňovať. Dôvodil, že aj keď vo vzťahu k pohľadávke spoločnosti TEBAU, spol. s r. o., ktorá bola postúpená na žalovaného, došlo k inej zmene na strane veriteľa, na strane dlžníka winLand s. r. o., žiadna personálna zmena nenastala, nakoľko žalobca ako bývalý konateľ tejto spoločnosti nie je subjektom zodpovedným za záväzky spoločníka ako právnickej osoby a teda nie sú splnené podmienky podľa § 3 ods. 2 ZoRK, v zmysle ktorého by sa mala naňho vzťahovať rozhodcovská doložka a nejde ani o žiadny „právny resp. procesný následok vzniku rozhodcovskej zmluvy medzi veriteľom a spoločnosťou dlžníka“, ako to prezentuje žalovaný. Uviedol, že v rozhodcovskom konaní sa aktívne bránil a vzniesol príslušné námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu na rozhodnutie pri prvom úkone, ktorý mu patril, nemohlo dôjsť k založeniu právomoci rozhodcovského súdu ani podľa ustanovenia § 4 ods. 7 ZoRK.

Žalobca sa vyjadril k derivatívnym žalobám na náhradu škody voči členovi štatutárneho orgánu a uviedol, že tieto vykazujú vo vzťahu k uzatvoreniu dohody o urovnaní viaceré osobitosti (3 kumulatívne

podmienky), bez splnenia ktorých nemôžu byť tieto spory riešené v rozhodcovskom konaní, čo je aj tento prejednávany prípad.

Žalobca sa vyjadril k súdnym rozhodnutiam predloženým žalovaným a uviedol, že ani jedno z nich však nie je prípad prejednávany v tomto konaní, keďže žalobca si od začiatku aktívne uplatňuje svoje práva v zmysle zásady *vigilantibus iura scripta sunt*.

Ďalej sa žalobca vyjadril k forme rozhodnutia o návrhu podľa § 21 ods. 4 ZoRK a uviedol, že formu rozhodnutia o návrhu na prieskum právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 ZRK vníma ako minimálne spornú a v rozhodovacej praxi nevyriešenú právnu otázku, nakoľko existujú totiž aj názory, podľa ktorých rozhoduje všeobecný súd v týchto prípadoch rozsudkom. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 553/2021-25 zo dňa 09.11.2021 a v ktorom sa uvádza, že: „Podľa zistenia okresného súdu využila povinná dostupné právne prostriedky na bránenie sa proti vedeniu rozhodcovského konania podľa zákona o rozhodcovskom konaní. Výsledok jedného z nich (návrhu podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní), t. j. rozsudok všeobecného súdu vyhovujúci námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, musí vyvolať adekvátne právne účinky. Rozhodnutie rozhodcovského súdu o jeho právomoci (pozitívne) bolo záväzné aj pre exekučný súd, ktorý na tom základe vydal poverenie. Ustanovenie § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní však explicitne predpokladá možnosť, aby účastník rozhodcovského konania napadol rozhodnutie rozhodcovského súdu o existencii jeho právomoci na všeobecnom súde. V prípade následného rozhodnutia všeobecných súdov o tom, že právomoc rozhodcovského súdu daná nie je, zanikli aj právne účinky skoršieho (a žalobou napadnutého) rozhodnutia rozhodcovského súdu o jeho právomoci. Je preto logický a racionálny záver okresného súdu, že rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní bez právomoci rozhodcovského súdu majú stratiť svoje účinky.“ V nadväznosti na uvedené žalobca uviedol, že ak by súd prvej inštancie v tomto spore rozhodol uznesením (namiesto rozsudku) s tým, že by jeho návrhu vyhovel, potom by proti takémuto uzneseniu nebol prípustný opravný prostriedok, čím by žalovaný nemal právo podať odvolanie na rozdiel od rozhodnutia vo forme rozsudku. Námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávnosti formy rozhodnutia považoval preto za bezpredmetnú.

Žalobca mal za to, že odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku je v plnom rozsahu nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 392 CSP napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania neboli súdu prvej inštancie doručené.

6. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo aj ako „krajský súd“) v zmysle § 34 CSP, po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Podľa § 3 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevylúčia. To platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva.

8. Podľa § 21 ods. 1 ZoRK, rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

9. Podľa § 21 ods. 2 ZoRK, účastník rozhodcovského konania, ktorý chce uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Toto časové obmedzenie neplatí pre námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, alebo, že vo veci má byť rozhodované podľa osobitného zákona; 1a) túto námietku možno uplatniť až do skončenia ústneho pojednávania, pri písomnom konaní až do vydania rozhodcovského rozsudku. Námietku, že sporná otázka prekračuje právomoc rozhodcovského súdu, musí účastník rozhodcovského konania uplatniť najneskôr vtedy, keď sa počas rozhodcovského konania o tejto otázke dozvie.

10. Podľa § 21 ods. 4 ZoRK, ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

11. Podľa § 135a ods. 1 ObZ, konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

12. Podľa § 135a ods. 5 ObZ, nároky spoločnosti na náhradu škody voči konateľom môže uplatniť vo svojom mene a na vlastný účet veriteľ spoločnosti, ak nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú primerane. Nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom nezanikajú, ak sa spoločnosť vzdá nárokov na náhradu škody alebo s nimi uzatvorí dohodu o urovnaní. Ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom správca konkurznej podstaty.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom a s konaním pred súdom prvej inštancie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s odvolaním žalovaného a vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovaného a ďalšími vyjadreniami sporových strán, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie a z ktorého podrobným odôvodnením sa stotožňuje a konštatuje jeho súladnosť s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a z ktorého je zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci k ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie sa dostatočným, náležitým, zrozumiteľným a vecne správnym spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku.

14. Odvolací súd mal z obsahu súdneho spisu zistené, že žalobca v postavení žalovaného a žalovaný v postavení žalobcu boli účastníkmi rozhodcovského konania v spore o zaplatenie sumy vo výške 43 476,75 eura titulom náhrady škody podľa § 135a ObZ, vedeného rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Y. U. pod sp. zn. RD/90/2018. Žalobca v postavení žalovaného v rozhodcovskom konaní č. k. RD/90/2018 v žalobnej odpovedi namietal právomoc rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Y. U.. Rozhodcovský súd vydal uznesenie sp. zn. RD/90/2018 zo dňa 31.05.2018, doručené žalobcovi dňa 06.06.2018, ktorým rozhodol tak, že rozhodcovský súd a ustanovený ad hoc rozhodca Ing. Y. U. má právomoc vo veci rozhodnúť a bude pokračovať v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018 ďalším dokazovaním. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal, že rozhodcovský súd a ustanovený ad hoc rozhodca Ing. Y. U. v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018 má právomoc rozhodovať s tým, že právomoc rozhodcovského súdu je už vecou rozhodnutou res iudicata a bola ustálená rozsudkom sp. zn. RD/43/2018 zo dňa 13.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.03.2018.

15. V konaní bolo sporné, či žaloba uzatvoril so žalovaným resp. s jeho právnym predchodcom rozhodcovskú zmluvu a či na danú vec bolo možné aplikovať § 3 ods. 2 ZoRK.

16. V konaní bolo sporné, či rozhodcovský súd a ustanovený ad hoc rozhodca Ing. Y. U. mal právomoc konať v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/90/2018.

17. K námietke žalovaného, že napadnutý rozsudok je vadný už vo svojej forme, nakoľko súd v konaní vyvolanom ustanovením § 21 ods. 4 ZoKR rozhoduje uznesením a nie rozsudkom a že ide o vadu konania, na ktorú bol súd prvej inštancie v minulosti upozorňovaný aj Krajským súdom v Bratislave napr. v uznesení sp. zn. 4CoSr/1/2017-274 zo dňa 22.03.2019 odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu o právomoci rozhodcovského súdu, resp. rozhodcu konať vo veci je rozhodnutím procesným a o ktorom malo byť rozhodnuté formou uznesenia podľa § 234 ods. 1 CSP. V danom prípade o návrhu žalobcu rozhodol súd prvej inštancie formou rozsudku, čo síce predstavuje jeho procesné pochybenie, ktoré však nemá vplyv na vecnú správnosť v ňom obsiahnutého rozhodnutia, keďže bolo odvolacím súdom potvrdené z dôvodu jeho vecnej správnosti. Odvolací súd o podanom odvolaní žalovaným proti napadnutému rozsudku preto musel rozhodnúť taktiež rozsudkom v zmysle ustanovenia § 392 CSP, nakoľko napadnuté rozhodnutie - rozsudok potvrdil (§ 387 ods.1 CSP). Odvolací súd zároveň dodáva, že zrušenie napadnutého rozsudku výlučne z dôvodu nesprávnosti procesnej formy rozhodnutia za situácie, keď nesprávnosť procesnej formy rozhodnutia nemala žiaden vplyv na vecnú správnosť jeho výrokovvej časti ako ani na práva a oprávnené záujmy strán sporu, by predstavovalo nesúladný postup so zásadou deklarovanou v čl. 17 Základných princípov CSP. Odvolací súd preto na túto námietku žalovaného neprihliadal.

18. K námietke žalovaného, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko súd prvej inštancie nemal k dispozícii rozhodcovský spis sp. zn. RD/90/2018, keďže si ho od rozhodcovského súdu

nevyžiadal odvolací súd uvádza, že rozhodcovský súd rozhodol rozhodcovským uznesením o námietke žalobcu (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaného), ktorou namietal v rozhodcovskom konaní právomoc rozhodcovského súdu a to tak, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. má právomoc vo veci rozhodnúť a bude pokračovať v rozhodcovskom konaní. Z tohto dôvodu žalobca podal na súd žalobu o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu (§ 21 ods. 2 ZoRK) v súlade s ustanovením § 21 ods. 4 ZoRK. Odvolací súd konštatuje, že v súdnom spise sa nachádzajú kópie listín rozhodcovského spisu, z ktorých pri rozhodnutí týkajúceho sa procesného rozhodcovského uznesenia vychádzal súd prvej inštancie. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

19. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nerešpektoval ZoRK a súdnu prax v obdobných veciach a teda nerešpektoval zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, nakoľko jeho rozhodnutie je v rozpore s názormi právnych autorít najmä Krajského súdu v Bratislave a Ústavného súdu Slovenskej republiky, čo malo za následok porušenie jeho základného ústavného práva na spravodlivé súdne konanie odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a to, že v prípade citovaných rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sa nejednalo o formálne pramene práva t. j. o rozhodnutia publikované v zbierke rozhodnutí a stanovísk. Čo sa týka odkazu žalobcu na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky - sp. zn. IV. ÚS 22/2020-67 zo dňa 13.05.2020, sp. zn. III. ÚS 148/2020 zo dňa 09.03.2021, sp. zn. II. ÚS 300/2018-54 zo dňa 05.09.2018, sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020, sp. zn. II. ÚS 298/2020-49 zo dňa 05.11.2020, sp. zn. IV. ÚS 282/2020-74 zo dňa 10.11.2020, sp. zn. IV. ÚS 139/2021-81 zo dňa 13.07.2021 a sp. zn. II. ÚS 43/2022-95 zo dňa 24.05.2022, odvolací súd zastáva názor, že tieto nie sú aplikovateľné na posudzovanú vec, nakoľko predmetom prieskumu v týchto konaniach bola otázka oprávnenia exekučného súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky (resp. zmluvy) v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s tým, že ústavný súd dospel k záveru, že na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovenia § 21 ZoRK resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 zákona o rozhodcovskom konaní), pričom žalobca v posudzovanej veci práve takýto inštitút využil. V predmetnej veci si žalobca od začiatku aktívne uplatňoval svoje práva v zmysle zásady vigilantibus iura scripta sunt a všetky prípustné námietky si uplatnil riadne a včas, osobitne námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky) a súčasne vzniesol námietku neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (doložky) zakladajúcej sa na tom, že o veci nemožno rozhodovať v rozhodcovskom konaní, tzn. že nemohlo dôjsť ku konkludentnému založeniu právomoci rozhodcovského súdu podľa ustanovenia § 3 ods. 2 ZoRK. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

20. K námietke žalovaného, že výrok napadnutého rozsudku odporuje samotnému textu rozhodcovskej doložky a ostatných dôkazov, nakoľko žalobca, ako konateľ spoločnosti dlžníka winLand s. r. o., osobne pristúpil k rozhodcovskej doložke a osobne dňa 01.03.2017 súhlasil, že táto platí aj na neho ako na konateľa spoločnosti winLand s.r.o. v rozsahu aplikácie § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka odvolací súd uvádza, že v konaní bolo preukázané, že žalobca bol v čase vzniku pohľadávky konateľom spoločnosti winLand s. r. o., ktorá uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou TEBAU spol. s r. o. dňa 23.04.2015 Rámcovú zmluvu na dobu určitú do 31.12.2015 a ktorá v čl. III v bode 3 obsahovala rozhodcovskú doložku a zároveň sa v čl. II. v bode 1 nachádzal odkaz na Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. a ktoré obsahovali v bode 12 a v písm. H v bode 1.2 rozhodcovskú doložku. Rámcová zmluva zanikla ku dňu 31.12.2015. Následne bola dňa 01.03.2017 uzatvorená dohoda o uznaní a úhrade záväzku medzi spoločnosťami TEBAU spol. s r.o. a winLand s. r. o. a to bez dojednania rozhodcovskej zmluvy. Spoločnosť winLand s.r.o. zanikla ku dňu 07.02.2018 zlúčením so spoločnosťou Holus s. r. o. a v ktorej už žalobca nebol konateľom. Spoločnosť Holus s. r. o. sa stala jediným univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti winLand s. r. o. Dňa 09.04.2018 došlo medzi spoločnosťou TEBAU, spol. s r. o. a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky na žalovaného, predmetom ktorej bola pohľadávka voči spoločnosti Holus s. r. o. vo výške 38 721,94 eura judikovanej rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RD/43/2018 dňa 13.03.2018 vydaným rozhodcovským súdom od hoc rozhodcom Ing. Y. U..

Možno zhrnúť, že v danom konkrétnom prípade žalovaný ako žalobca v rozhodcovskom konaní žaloval žalobcu ako žalovaného titulom náhrady škody podľa § 135a ObZ. Žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU spol. s r. o. platných a účinných od 01.12.2017, ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku v novom znení.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodcovská zmluva, od ktorej rozhodca odvodil svoju právomoc prejednať a rozhodnúť spor medzi žalobcom a žalovaným, bola uzatvorená medzi spoločnosťou winLand s. r. o., ktorej bol žalobca v tom čase konateľom a spoločnosťou TEBAU spol. s r. o. Žalobca nebol v zmluvnom vzťahu so žalovaným a ani v žiadnom inom právnom vzťahu, nakoľko v zmluvnom vzťahu medzi spoločnosťami TEBAU spol. s r. o. a winLand s. r. o. vystupoval iba ako konateľ spoločnosti winLand s. r. o., ktorú úkony žalobcu ako jej konateľa zaväzovali. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a to, že žalobca nebol právnym nástupcom spoločnosti winLand s. r. o. ako bývalý konateľ tejto spoločnosti, ktorá bola účastníkom právneho vzťahu so spoločnosťou TEBAU spol. s r. o., a preto sa na neho nevzťahuje rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rámcovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU spol. s r. o.

Keďže v konaní nebolo preukázané uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy so žalobcom, ktorá by zakladala právomoc ad hoc rozhodcu Ing. Y. U. konať v danej veci a ktorej úprava v ustanovení § 4 ZoKR je striktná a bez možnosti extenzívneho výkladu, so žalobcom, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vznesenej žalobcami v konaní.

Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

21. K námietke žalovaného, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. bol priamo uvedený v rozhodcovskej doložke v Obchodných podmienkach spoločnosti TEBAU, spol. s r. o. (pôvodného veriteľa pohľadávky), ku ktorým osobne pristúpil žalobca, ako konateľ spoločnosti dlžníka winLand s.r.o. a to podpísaním dohody o uznaní a úhrade záväzku zo dňa 01.03.2017 a že tieto Obchodné podmienky boli neoddeliteľnou súčasťou tejto dohody odvolací súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky so žalobcom, ktorá by zakladala právomoc ad hoc rozhodcu Ing. Y. U. konať vo veci (k uvedenému viď bližšie v bode 20. tohto rozsudku). S poukazom na uvedené odvolací súd dodáva, že žalovaný k predmetným skutočnostiam v odvolaní neuviedol žiadne relevantné argumenty, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť záveru prijatého súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

22. K námietke žalovaného, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U. už nebol povinný sa zaoberať právomocou rozhodnúť spor medzi žalobcom a žalovaným v rozhodcovskom konaní, nakoľko o právomoci už bolo rozhodnuté v rozhodcovskom konaní vedenom pod sp. zn. RD/43/2018 a ako aj, že rozhodcovský súd právomoc rozhodovať spor aj proti žalobcovi ako konateľovi spoločnosti winLand s. r. o., odvodzoval od ustanovenia § 3 ods. 2 ZoRK, odvolací súd uvádza, že rozhodcovské konanie sp. zn. RD/90/2018 sa viedlo medzi žalobcom (v postavení žalovaného) a žalovaným (v postavení žalobcu) a jeho predmetom bola náhrada škody podľa § 135a ObZ. V rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018 boli účastníkmi konania (žalobca a žalovaný) iné subjekty a predmetom bolo zaplatenie peňažnej sumy z iného titulu. Z uvedeného vyplýva, že sa nejednalo o totožnosť subjektov a ani predmetu konania v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/43/2018 a sp. zn. RD/90/2018. Žalobca teda nebol účastníkom rozhodcovského konania sp. zn. RD/43/2018 a ani sa nestal právnym nástupcom spoločnosti winLand s. r. o.. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Y. U., bol povinný skúmať svoju právomoc na základe žalobcom vznesenej námietky o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu.

K výkladu ustanovenia § 3 ods. 2 ZoRK, v zmysle ktorého rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia a to platí aj v prípadoch postúpenia práv alebo povinností alebo inej zmeny v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva, odvolací súd uvádza, že citované ustanovenie ustanovuje záväznosť rozhodcovskej zmluvy pre právnych nástupcov pôvodnej zmluvnej strany, a to najmä v prípadoch univerzálnej alebo singulárnej sukcesie, ktoré však v tomto prípade vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemožno aplikovať.

Odvolací súd preto považuje túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

26. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusi) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre

rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05).

27. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do napadnutej výrokovej časti, odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie je vecne správne, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. S poukazom na § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).